

Του **Αλέξανδρου Καπακτσή**

Όταν οι Σαμαράς και Βενιζέλος με τα μέτρα τους είχαν φέρει τον κόσμο σε απόγνωση και τα δημοσκοπικά αλλά και τα πραγματικά τους ποσοστά πήραν την κατρακύλα και μόνο ένα θαύμα θα μπορούσε να τους σώσει, αλλά κανένας άγιος δεν σκέφθηκε να ριψοκινδυνέψει το καλό του όνομα για τα γνωστά αυτά πολιτικά λαμόγια, σκέφτηκαν το θαύμα να το κάνουν μόνοι τους.

Σε αυτές τις περιπτώσεις το θαύμα λέγεται ανάπτυξη και οι νεοφιλελεύθεροι τις τελευταίες δεκαετίες το έχουν επικαλεστεί άπειρες φορές για να υπομονέψουν οι φτωχές λαϊκές μάζες, που ναι μεν παράγουν αλλά ως γνωστόν δεν κερδίζουν, με το γνωστό τροπάρι «θα μεγαλώσει η πίτα θα φάει και ο φτωχός».

Πώς να φέρουν λοιπόν την ανάπτυξη μέσα στη βαθιά κρίση; Το σκέφτηκαν από δω το σκέφτηκαν και από εκεί; Δεν το πολυσκέφτηκαν αλλά κάποιος φωστήρας τους το ξεφούρνισε και το βρήκαν θαυμάσιο, δεν ξέρω να σας το πω. Γεγονός πάντως είναι ότι συμπέραναν, το θαύμα-ανάπτυξη αν θα έρθει, δεν μπορεί να έρθει από οπουδήποτε. Θα έρθει μόνο από τα “μεγάλα έργα” που τόσο κόσμο μπούκωσαν ψωμί και μοίρασαν εκατομμύρια.

Πήγαν λοιπόν σε μια εθνική οδό, ατέλειωτη και στα χώματα ακόμη, σωστό χωράφι, βάλανε ένα εργολάβο κολητό να στείλει κανά δυο μπουλντόζες να σπρώχνουν τα χώματα και φώναξαν τα κανάλια να καταγραφεί το θαύμα, ότι πήρε μπρος η οικονομία και οσονούπω πάπαλα τα μνημόνια, μια κακή ανάμνηση, που ούτε θα τη θυμόμαστε του χρόνου.

Για όλους εμάς τους απελπισμένους, που μπορεί μες στη μαύρη μαυρίλα να τους πιστέψαμε και για λίγο μας έκανε εντύπωση στο φουριόζικο σκηνικό τα φορτηγά που πήγαιναν και ερχότανε πίσω από τους δηλωσίεις θαυματοποιούς, η σκόνη που σηκώνανε και ο θόρυβος που

κάνανε. Αμάν βρε αδερφέ, ας πήγαιναν οι ευλογημένοι λίγο παρακάτω, ας κάνανε κάποιο διάλειμμα, δεν χάθηκε η ανάπτυξη... να ακούσουμε και εμείς λιγάκι καθαρά για το θαύμα που γίνηκε.

Ταρατατζούμ πολλά και στις τηλεοράσεις και στον τύπο. Την άλλη μέρα, την παράλλη δεν θυμάμαι να σας πω, το πρωί στις εκπομπές δεν προλάβανε να διαβάσουνε τα πρωτοσέλιδα για το θαύμα που γίνηκε και να σου ο διάολος. Διάολος δεν ήτανε, φορτηγατζής ήταν. Στον Παπαδάκη βγήκε; Πάλι δεν το θυμάμαι σίγουρα. Και να καταγγέλλει ο δυστυχής, ότι τον βρήκαν άνεργο και άεργο, και του είπαν να καβαλήσει το φορτηγό του και όσο οι θαυματοποιοί θα κάνουν δηλώσεις τόσο αυτός θα πάει και θα έρχεται από πίσω, να σηκώνει σκόνη και να κάνει θόρυβο, το μεροκάματο θα πέσει ευθύς στην παλάμη, στρογγυλό και παχυλό.

Χάρηκε αυτός, έβαλε μπόλικο πετρέλαιο, έκανε πρόβες και έτσι ήταν τέλειος. Σκόνη και θόρυβο όσο δεν παίρνει... Μόνο που όταν τέλειωσε το θαύμα τον ξέχασαν και αυτόν και το μερτικό του και το μεροκάματο του... Είδε και απέιδε με τα παρακάλια, από τον Άννα στον Καϊάφα τον έστελναν, βγήκε στην τηλεόραση να τους καταγγείλει!

Μετά από τόσα χρόνια κρίσης, οι σημερινοί κυβερνώντες, στην ίδια δημοσκοπική θέση με τους προηγούμενους θαυματοποιούς, αλλά με την ζωή να έχει τσουλήσει παραπέρα, σου λένε δεν μπορεί θα γίνει το θαύμα, θα έρθει η ανάπτυξη, πάντα έρχεται στο τέλος... Για να μην έρθει πριν το δικό μας τέλος ας τονώσουμε την ελπίδα! Άλλωστε τι έχουν οι φτωχοί σε περίσσια, μόνο αυτή, την ελπίδα...

Πήραν σβάρνα ανά την Ελλάδα και κάνουν συνέδρια. Αναπτυξιακά! Να τσουλήσει ο χρόνος, να πάρουμε μιαν ανάσα, θα έρθει η ρουφιάννα η ανάπτυξη, δεν θα έρθει; Άσε που πρόσκληση στην πρόσκληση γλυκαίνουμε τα τοπικά λαμόγια, αποκοιμίζουμε τους τοπικούς αγαθιάρηδες, δουλειά να γίνεται, το θαύμα πριν γίνει κάνει ένα σωρό θαύματα... Και βέβαια μεγαλοστομίες και σχέδια. Πολλά σχέδια. Κάθε θαύμα θέλει και τα παραμύθια του. Με τον πρωθυπουργό σοβαρό και λαλίστατο να περιγράφει πως θα έρθει το θαύμα αλλά και τι θα γίνει με το θαύμα-ανάπτυξη.

Πρόσφατα λοιπόν στη Θεσσαλονίκη να ένα συνέδριο. Το πιο καλό και το πιο παραγωγικό από όλα. Όλοι μαζεμένοι εκεί. Όλη η καλή κοινωνία της πόλης, συμπολίτευση και αντιπολίτευση, σύμπας ο λαός και οι παραπάνω να σχεδιάσουν την εποχή του θαύματος.

Οι προβεβλημένοι “μακεδονομάχοι” μέσα στο συνέδριο, οι περισσότεροι τους στα σπίτια και

τις δουλίτσες τους, νόμιζαν ότι το αεροδρόμιο “Μακεδονία” που πήραν οι Γερμανοί, το λιμάνι και ο επιβατικός του σταθμός “Μακεδονία” που πήρε μια ομάδα ξένων με τον δικό μας Ιβάν και οι άλλες Μακεδονίες της περιοχής που ξεπουλήθηκαν και θα ξεπουληθούν, μικρές και μεγάλες, θα στήριζαν το θαύμα, που θα στήριζε τις δουλίτσες τους, έτσι μούγκα και εξαφανιζόλ.

Κάτι όμως φαινόταν να μην πάει καλά. Μεσ στον ενθουσιασμό για λαϊκό προσκύνημα δώσανε προσκλήσεις και σε σωματεία με αρχηγούς απίστων θα τους λέγαμε(;) δύσπιστους, κάτι τέτοιο τέλος πάντων, που δεν το είχαν σε τίποτα να αρχίσουν να λένε διάφορα και το κυριότερο κάθε μπαρούφα που άκουγαν να τη γιουχάιζαν ή να αντιλέγανε, να φώναζαν, να χτυπιόντουσαν, αυτά τα γνωστά που κάνουν αυτά τα «επικίνδυνα» στοιχεία όπως είπε και ένας πρώην «σύντροφος».

Το σκέφτηκαν από εδώ, το σκέφτηκαν από εκεί, ρε κοτζάμ κράτος έχουμε στα χέρια μας, ας λείει άλλα η Μπέτυ, κουβάλησαν ΜΑΤ, στρατιές ασφαλίτες, παλιοί και πεπειραμένοι στην πόρτα για face control και μόλις πήγαν να μπουν με τα σακάκια και τα καλά τους, με τις προσκλήσεις στα χέρια τσουπ... το «τείχος», και... ξέρετε δεν είναι για σας αυτά!

Διαμαρτυρίες, φωνές, εκκλήσεις σε πρώην «συναδέλφους» και «συντρόφους», τώρα με οφίτσια μεγάλα, στου κουφού την πόρτα όσο θέλεις βρόντα...

Και την άλλη μέρα που είπαν να έρθουν περισσότεροι με πορεία, πανό, ντουντούκες και τα σχετικά, κλείσανε τη Μοναστηρίου, κουβαλήσανε μπόλικες διμοιρίες ΜΑΤ, τόσα μεροκάματα δώσανε που απορείς που δεν χώνουνε μέσα τους διαδηλωτές για κατασπατάληση των δημοσίων πόρων, οχυρώσανε το ξενοδοχείο, Grand Hotel, grand και το θαύμα που θα γίνει, συγγνώμη η ανάπτυξη που περιμένουμε και πάνε και αυτοί καλιά τους, η τηλεόραση είχε μόνο μάτια για τα μάτια και τα λόγια του πρωθυπουργού:

“Βασικό μας εργαλείο για την επόμενη ημέρα είναι η Εθνική Αναπτυξιακή Στρατηγική”, είπε ο Αλ. Τσίπρας σημειώνοντας ότι πρόκειται για “ολοκληρωμένο στρατηγικό σχέδιο που, πλέον, κανείς δεν θα καταστρώσει για μας και κανείς δεν θα μας το επιβάλλει. Αλλά θα αποτελεί προϊόν δικού μας σχεδιασμού και δικής μας επιλογής”.

Αυτή βασίζεται σε τρεις πυλώνες.

-Ο πρώτος είναι η δημοσιονομική και η μακροοικονομική σταθερότητα. Έτσι ώστε η χώρα να διασφαλίσει την αυτόνομη πορεία της..

-Ο δεύτερος πυλώνας είναι η στήριξη της εργασίας, η αντιμετώπιση της ανεργίας και η αναβάθμιση και διεύρυνση του κοινωνικού κράτους.

-Τέλος, ο τρίτος πυλώνας είναι η αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου της χώρας.

“Σχεδιάζουμε, λοιπόν, την επόμενη ημέρα, σχεδιάζουμε την επάνοδο της χώρας και της κοινωνίας στην κανονικότητα και την ανάπτυξη, μακριά, όμως, τώρα πια, από τις παθογένειες και τις στρεβλώσεις του παρελθόντος” που έχουν ιδιοκτήτη “το παλιό καθεστώς των πελατειακών σχέσεων και της διαπλοκής, που υπονόμωσε την αναπτυξιακή πορεία της χώρας και την οδήγησε τελικά στην χρεοκοπία”.

Θαύμα καραμπινάτο!

Όπου να ‘ναι, με χρυσά κουτάλια θα τρώνε και οι φτωχοί, μακριά από τις παθογένειες και τις στρεβλώσεις, τις πελατειακές σχέσεις και τη διαπλοκή!

Θαύμα λοιπόν. Μπορεί η ανάπτυξη να ξεκίνησε με λίγα ΜΑΤ αλλά δεν είναι ΜΑΤιασμένη.

Για καλό και για κακό, Μάρτης που είναι της βάλουμε και σχοινάκι, ασπροκόκκινο στο χεράκι, μην τη πιάσει ο ήλιος και την κατσίάσει αλλά και να μην την πιάσει κακό μάτι και άντε μετά ματιασμένη πόσο και για ποιους να ζήσει...

Πηγή: eforipediada.blogspot.gr